

РЕШЕНИЕ

№ 4250

гр. София, 27.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 16.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4363** по описа за **2023** година докладвано от съдия Маргарита Немска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.111 ал.7 от ЗИНЗС във вр. с глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Образувано е по касационна жалба подадена от Началника на Затвора [населено място] чрез процесуалния му представител юрисконсулт Д. М., срещу решение, произнесено в открито съдебно заседание от 17.03.2023г. по адм.дело №4363/2023г. на АССГ, 35-ти състав, с което е отменена Заповед № 093/09.03.2023 г. на началника на затвора [населено място], с която на оспорващия на основание чл. 101, т. 7 ЗИНЗС е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 5 денонощия.

В жалбата се посочва, че решението е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон, необосновано и изготвено при допуснати съществени процесуални нарушения. Иска се отмяна на първоинстанционното съдебно решение като неправилно, претендират се съдебни разноси за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание касатора не се явява и не се представлява.

Ответника – лишеният от свобода Б. А. О., редовно призован се явява лично. Същият оспорва касационната жалба, лично пред касационната инстанция заявява, че мобилният телефон е намерен на неговото легло, но не е негова собственост, нито е ползван от него. Твърди, че неправомерно началникът на Затвора [населено място], не

се е съобразил с постановеното съдебно решение и е настанен за изтърпяване на наложеното му наказание за 5 денонощия в наказателна килия.

Представителя на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд - София-град, XXV-ти тричленен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 -дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна

За да отмени тази заповед, първоинстанционния съдия е съобразил представените към административната преписка писмени документи, от които безспорно се установява, че е иззет мобилен телефон с протокол № НО-16№0724/26.02.2023г., от лицата настанени в спално помещение № 5 /7-ма група в Затвора [населено място]/. Лишеният от свобода М. Б. В. в дадени писмени обяснения е потвърдил, че телефонът е негов.

Първоинстанционният съд е констатирал, че има разминаване между фактите, обективирани в Заповед № 093/09.03.2023 г. на началника на затвора [населено място] и събраните по делото доказателства.

В приложените обяснения на жалбоподателя /дадени в писмено сведение/, същият отрича намерената вещ да е негова, а твърди, че са собственост на лишения от свобода М. Б. В.. В този смисъл са и сведенията, дадени от друг лишен от свобода, пребиваващ в същото спално помещение –М. З. М..

Констатирано е още, въз основа на заявено от процесуалния представител на ответника, че за процесното деяние са наказани едновременно двама лишени от свобода, който факт разколебава извода на административния орган, относно авторството на извършеното дисциплинарно нарушение.

Оспореното съдебно решение е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата касационна инстанция изцяло възприема фактическата обстановка, установена от първоинстанционния съд, за което не намира за нужно да я преповтаря.

Обосновано въз основа на доказателствената съвкупност, АССГ- 35 състав е приел, че авторството на така вменените дисциплинарни нарушения не е безспорно установено.

В процесната заповед е посочено, че ответника по касация е нарушил чл.96 т.3 и чл.97 т.1, т.2 и т.3 от ЗИНЗС, което е дисциплинарно нарушение съгласно чл.100 ал.1 и ал.2 т.1 и т.5 от ЗИНЗС, но липсва описание в административния акт съответно какви конкретно действия е извършил именно лишения от свобода Б. А. О..

Извършената от административния орган констатация, че във възглавницата, поставена на леглото на лишения от свобода Б. А. О. е открит мобилен телефон, следва да бъде обвързана конкретно с посочено в разпоредбата на чл.97 т.1, т.2 и т.3 от ЗИНЗС деяние. От мотивите на административния акт не може да бъде безспорно установено, нито авторството на извършеното дисциплинарно нарушение нито конкретното нарушение. С нормата на чл.97 т.1, т.2 и т.3 от ЗИНЗС са изброени алтернативно различни по вид и характер неправомерни действия, които е забранено да бъдат извършвани от лишените от свобода– „внасят и държат при себе си неразрешени предмети, а настанените в заведения от закрит тип - и пари; чл.97 т.2 от ЗИНЗС „вземат, заемат, продават, купуват, даряват и заменят помежду си вещите, с които разполагат; т.3 от същата разпоредба „притежават, ползват или държат при себе

си оръжие, боеприпаси, взривни вещества и пиротехнически изделия, включително самоделно изработени такива, мобилен телефон, фотоапарат, звуко- и видеозаписващи устройства или части от тях“.

Липсата на мотиви, относно индивидуализиране на конкретно противоправно поведение на лишения от свобода Б. А. следва да се квалифицира като съществено нарушение на административнопроизводствените правила, което е довело и до материална незаконосъобразност на акта.

Допълнителен довод в тази насока е и извода на първоинстанционния съд, че не е доказано авторството на осъщественото нарушение.

Липсата на допуснати в производството по издаване на обжалваното решение от 17.03.2023г. по адм.дело № 2539/2023 г. на АССГ, 35-ти състав, съставляващи самостоятелни касационни основания, съгласно чл. 348 ал.1 от НПК, за които съдът следи служебно съгласно чл. 218 ал.2 от АПК обуславя правилност и законосъобразност на същото.

При този изход на делото, искането на ответника за присъждане на юрисконстулско възнаграждение е неоснователно.

Водим от горното , XXV –ти тричленен състав при АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА протоколно решение от 17.03.2023г. по адм.дело № 2539/2023 г. на АССГ, 35-ти състав, с което е отменена Заповед № 093/09.03.2023 г. на началника на затвора [населено място], с която на Б. А. О. –изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора –гр.С., е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия“ за срок от 5 денонощия.

Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: